

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΝΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ.

Τὴν 7ῃ ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός του ἀκριβῶς, καὶ 51ῃ τῆς ἐνόπλου ἐνταῦθα κατὰ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας στάσεως, μεθ' ἧς συνέδεσε τὸ ὄνομά του, - κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν, - ἀπεβίωσεν ἐν Μασσαλίᾳ ὁ συμπολίτης μας Σταῦρος Ι. Μεταξᾶς, ὑπὸ κεραυνοβόλου νοσήματος καταβληθείς.

Ὁ βιογράφος, ἐν λεπτομερείᾳ ἐκθέτων τ' ἀφορῶντα εἰς τὸν μεταστάντα, θ' ἀναπαραστήσῃ μορφήν ἀνδρὸς ὑπέροχον καὶ βίον μεστὸν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρετῶν. Εἰς ἡμᾶς μόνις ὁ κῶρος ἐπιτρέπει, καὶ εἰς τοῦτο περιοριζόμεθα, νὰ χαράξωμεν ὀλίγας γραμμάς, ἐντὸς τοῦ πενήμιου πλαισίου, εἰς ἐλαχίστην ἐνδείξιν τοῦ πρὸς τὸν θανόντα σεβασμοῦ καὶ τῆς κατεχούσης ἡμᾶς θλίψεως δι' ἀπώλειαν ὑπάρξεως πολυτίμου εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ τοὺς φίλους ὅσοι ἐγγὺς ἐγνώρισαν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ.

Νέος ὁ Σταῦρος Μεταξᾶς ἐδράσεν ἐν μέσῳ τῆς ἐνδόξου γενεᾶς τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν καθήκοντα ἐξεπληροῦντο διὰ θυσιῶν ὑπερτάτων. Προγεγραμμένος διὰ τὴν κατὰ τὸ 1848 ἐνοπλὸν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς προστασίας στάσιν, τῆς ὁποίας ἡγεῖτο μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Γεωργίου καὶ Γερασίμου, κατέφυγεν εἰς Γαλλίαν, ὅπου σπουδάζας τὴν ἰατρικὴν ἐπεδόθη εἰς τὸν ἰδιαιτέρον κλάδον τῆς ὀφθαλμολογίας, διαπρέψας καὶ τιμήσας τὴν πατρίδα τόσο κατὰ τὴν ἐγασκῆσιν τῆς ἐπιστήμης καθὼς καὶ κατὰ τὸν καθόλου βίον.

Δημοκρατικὸς τὸ φρόνημα, ἐνθουσιώδης εἰς πᾶν ἰδεώδες ἐλευθερίας καὶ προόδου, ἡγάπησε τὴν Γαλλίαν ὡς καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα, κατὰ τὰς συμφορὰς τῆς δὲ τρανῶς ἐξεδήλωσε τὴν ἀφοσίωσιν

τοῦ ἐν θυσίαις καὶ αὐταπαρνήσει, λαβὼν μέρος καὶ αὐτοπροσώπως εἰς τὰς πολεμικὰς ἐργασίας. Ἐπὶ τούτῳ καθεῖξε πάντοτε ἐπίζηλον θέσιν μετὰ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενῶν, διαφοροτρόπως τιμηθεὶς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Μασσαλιωτῶν.

Ἀπὸ τῆς νεανικῆς τοῦ ἡλικίας μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς ζωῆς του ὁ Σταῦρος Μεταξᾶς δὲν ἔπαυσεν οὐ μόνον θερμῶς ἀγαπῶν τὴν πατρίδα καὶ συγκινούμενος εἰς τὰς περιπετείας τῆς ὅσον οὐδεὶς ἄλλος περισσότερο, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του καὶ τῶν θυσιῶν του κατὰ δὴλα καθιστῶν τὰ κατέχοντα τὴν ψυχὴν του αἰσθήματα. Ἐν μέσῳ ὅλης τῆς πατριωτικῆς ἐργασίας τοῦ Σταύρου Μεταξᾶ θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος ἡ κατὰ τὸ μεθοριακὸν ζήτημα τοῦ 1880. Ἡ δὲ τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας ἐλευθέρα γῆ αἰωνίαν θὰ ὀφείλῃ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν μετριοφρονα πατριώτην ὅστις πολλὰ θυσιάσας, καὶ πλείστα προσέτι κατορθώσας διὰ τῆς στενῆς φιλίας μεθ' ἧς πρὸς τὸν Γαμβέταν συνεδέετο, δὲν ἐζήτησε τὴν ἀμοιβὴν του ἐν τῇ αἰγλῇ τῶν ἐπιδείξεων καὶ ἐν τοῖς καπνοῖς τῶν θυμιαμάτων ἀλλ' ἐν τῇ ἱκανοποιήσει τῶν πόθων τῆς μεγάλης τοῦ καρδίας.

Πᾶσα εὐγενὴς ἰδέα, πᾶσα πατριωτικὴ ἐνέργεια εὖρε πάντοτε τὸν Σταῦρον Μεταξᾶν ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν καὶ ἐνθουσιώδη ἀντιλήπτορα. Διὰ τοῦτο ἡ ἐκ τῆς στερήσεώς του ἀπώλεια εἶναι μεγάλη, ἐν μέσῳ δὲ τῆς σημερινῆς ἰσοπεδώσεως τῶν χαρακτήρων ἡ φυσιογνωμία τοῦ Σταύρου Μεταξᾶ θὰ παραμείνῃ ἐξέχουσα ὡς μνημεῖον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, ὅσοι θὰ στρέψωσι τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν ἵνα ζητήσωσι παραδείγματα ἀληθοῦς φιλοπατρίας καὶ ὑπερφηφανείας χαρακτήρος.

Θ. Α. Μομφερράτος.

ΤΑΚΣΒΑΤΕΛΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΝ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ Σ441430022

Ἀκυρώσεις, προσβολές,
κι' ἄλλες νωθεῖτες πολλές.

Παντοῦ λοιπὸν ἀθέμιτα ; παντοῦ παρανομίαι ;
καὶ μὲς τῆς τόσας ἐκλογῆς δὲν ἔθε γαίνει, μίαν,
κουτσά, στραβά, νᾶνε καλῶ,
να μὴν τῇ πλάνῃ προσβολῇ,
νᾶ μὴν τὴν ἔχουν βοῦκκινο τοῦ καθενὸς τὰ χεῖλη,
καὶ μὲς τὰ δικαστήρια, νᾶ γίνεται βεζίλι ;

Παντοῦ σωρὸς ἐνστάσεων καὶ προσβολῶν πληθώρα,
τὴν πρόσβαλαν καὶ τὰ χωρὶά, τὴν πρόσβαλλε κι' ἡ χώρα,
καὶ κἄνουν ὅλοι προσβολὰς,
ποῦ δὲν εἶναι γιὰ τὸ γελάς,

παρὰ γιὰ τὸ ἀρματώνεσαι καὶ νὰ γυρεύης αἷμα,
προσβάνουν τῆς ἐπιτροπῆς, τοὺς νόμους καὶ τὸ στέμα·
προσβάνουν τόσους κύριους σπουδαίους καὶ μεγάλους,
προσβάνουν καὶ μερικοὺς πῶς ἀγοράζουν ἄλλους,
προσβάνουν τὴ γάτα μας καὶ δὲν τὴ λέν, ὠραία,
προσβάνουν τὴ νόνα μας καὶ μᾶς τὴ λέει, γραῖκα !

Κι' οἱ χότζηδες τοῦ Ἀβδουλάχ, ἀνοίγουν τὸ Κοράνιον
καὶ στοὺς κριτάδες γράφουνε τῆς ἐκλογῆς τὰ λάθη,
κι' ἐγὼ καθὼς μοῦ τᾶπανε τὰ γράφω στὸ Ζιζάνιον
γιατ' εἶναι χρειάζομενο, καθέννας νὰν τὰ μάθῃ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου Ἀλφά, Βῆτα, Κάπα, Ρῶ,
νομαρχεῦντος Λουριώτου στὸ νησί μας τὸ ξερό,
κι' ἐν ὀνόματι τῆς θείας τοῦ Μωάμεθ μας μακαρμπέτας,
τοῦ προφήτου τῆς χλεμπάγης τοῦ καλίου τοῦ ῥεμπέτας,

Καμπανῶ πατρός ἁγίου,

καὶ Βαρτσάμου Γεωργίου,

Ἀμπα, Φρίγκου καὶ Λυγκούρη, σεβαστῶν πρωθυερέων,
Ταυρολέων, Βλαχουλέων καὶ Λαγγουσομασπαρέων,

Νικολάου Καστρινοῦ

καὶ τοῦ ῥήτωρος Φανοῦ,

καὶ παντὸς πιστοῦ θερδύση ἐκ τῆς φάρας τοῦ μαρκάτου,
σᾶς προσβάλλωμεν τὸ κύρος τοῦ θριάμβου τοῦ Λουκάτου.

Δυνάμει τοῦ συντάγματος τοῦ βασιλείου τούτου
ὁ μεθερμηνευόμενος, Ῥωμείκο καλεῖται,

ποῦ μόνον μὲ τὴν ἀμύλλαν τῆς τσέπης καὶ τοῦ πλούτου,
τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς ἐκλογῆς τελεῖται.

Δυνάμει τοῦ συντάγματος, ἐλόγιμοι κριταί,
ποῦ δὲν παρεβιάσθησαν τὰ ἄρθρα του ποτὲ,

δι' ὅσους λόγους θέλωμεν, εὐσχήμως ὑποβάλλει,
προτεινόμεν, ἡ ἐκλογὴ νὰ ξαναγίνῃ πάλι.

Πρῶτον, διότι ἀπεθεῖ· θαμῶνες τοῦ Δραπάνου,
ἐλάδαν' τὴν ἀναίθεα νὰ σπαιθοῦν ἀπάνου
κι' ἔκαμαν νὴ ρεζιλευθοῦν τοῦ Χάρωνος οἱ τύποι,
γιὰ νᾶρθουν νὰ ψηφίσουνε, ζερβί, δεξί, τὸν Πιπῆ,
ἐνῶ, ἀπαγορεύεται σ' ἐκείνον ποῦ ψωφάει,
κάθε ποῦ τοῦ σκαρτίζεται νὰ βγῇ νὰ ψηφάη !

Κι' ἔπρεπ' εὐθὺς ὁ μοῦσαρχο, μὲ τοὺς χωρυφλάκους,
νὰ δέτῃ χεροπόδα εὐκείους τοῦ βρυκολάκους,
γιατὶ καλὰ ποῦ πολερᾶς μὲ τόσους πληρωμένους,
ἀλλὰ νὰ φοβερίζεσαι κι' ἀπὸ τοῦ πεθαγμένους ;

Δεύτερον λόγον ἔχομεν ἀρκεῖντως οὐσιώδη,
ὅτι τ' ἀπομνήμερο μᾶς ἔλλειψεν χρειώδη,
κι' ὠρεληθέντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς τῆς συμφορᾶς,
ἐδίπλωσαν τὸ τίμημα τῆς πρώτης προσφορᾶς
κι' ἐπῆραν μὲ τὸ μέρος τοὺς πολλοὺς ἀπελπισμένους,
ποῦ τοῦχαμε πρωτότερα ἐμεῖς συμφωνησμένους,
καὶ κάθε ψῆφος ἐξ αὐτῶν, πιστεύουμε ν' ἀνήκῃ,
σ' ἐκείνους ποῦ χαν ἐγγραφὴ καὶ πρώτην ὑποθήκη.

Τρίτον, πολὺ σημαντικόν, ὅτι πρὶν τὸ ἐπῆρας,
ὀλίγον πρὶν νὰ κηρυχθῇ τῆς ἐκλογῆς τὸ πέρας,
ἐνῶ μᾶς ἦλθε σχετικὴ ψιλοεπικουρία,
κι' ἐνῶ εὐθὺς ἐξῆλθομεν ἐπὶ ψηφοθηρία,
κι' ἐβάλαμε, κατὰ ποῦ λέν, τὰ πόδι μας στὸ ὡμό,
οὐδένα διαθέσιμον εἰρήκαμε σὲ δρόμο,
καθόσον οἱ ἀντίθετοι, ἀκάνθας καὶ τριδιάλους
γενναίως ὑπερπήδησαν καὶ τοὺς ἐπῆραν ὅλους.

Τέταρτον, ὅτι ἀνισοῦς ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν μας
ἀφοῦ πολλοὶ τῶν εὐκλεῶν ἐκείνων στρατηγῶν μας,
ὕψ' ὦν καθοδηγούμενοι εἰς ἄλλας εὐκαιρίας,
σελίδας ἐπληρώσαμεν ἐνδιζοῦ ιστορίας,
ῥιψάσπιδες κατέλειπον τῆς μάχης τὸ πεδῖον,
ἐνωτισθέντες ῥήμασιν ἀνδρῶν ἐπιτηδεῶν !

Πέμπτον, ὅτι συνώμωσαν οἱ ἀρεντάδες ὅλοι,
νὰ φέρουνε στὸν τόπο μας χολέρα καὶ πανώλη,
γιατὶ μὲ χίλιες μακτοριές, ὑπέρχαρες καὶ δόλους,

ΓΑΚΣΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

στοις γιγτρὸς κι' ἂν ἔχουμε, τοὺς ἐμαζώζαν' ὅλους,
κι' τοῦ Μπουγάτοα κι' ἄντερο ἐπῆγε νὰ στρεφῆ
καὶ δὲν εὐρέθηκε γιγτρὸς νερῆν νὰν τὸ γιγτρήσῃ.

Διὰ τὰυτὰ κι' δι' ὅσα θέλουμ' ἄλλοτε προσθέσει,
δυνατὰι συλλογισθῆτε τὴν κακὴ ψυχρὴ μας θέσι,
κίματε νὰ ξανακούτω, νέον ἐκλογὼν βοή,
ἔτσι ὁ Θεὸς νὰ δίνη σὲ καλύβια σας ζωή!

Κολύμπων σύμπασα ἡ γῆ,
προσέβαλλε τὴν ἐκλογὴ
ἐπὶ... ἐγκαταστάσει.

(ἄγουν γὰρ κατὰ παλαιὰ τζαβάνι κι' Ἀναστάση),
Κι' ἔχουν ἐνοστάσεις π' ἀπορεῖς,
καὶ λὲν ὁ Τρέας ὁ Μαρῆς

πὼς ἔτρεγε στὴν Κιτῶν, σὰ μανιωμένη γάτα
κι' ἐτότ' ἐ τοῦ σέμπρους τοῦ χαβιάρι στὰ Χαβριῶτα.
Μὰ λένε πὼς καὶ μ' ὄλ' αὐτὰ τὰ σαραγῆσια πλούτη,
ποτὲ δὲν ἦθε χάσουνε τὴν ἐκλογὴ ἐτούτη,
ἂν ἔβγαιν' ὁ Αἰμύλιος στὰ πλῆθη νὰ μιλήσῃ...],
μὰχε σταφύλιχ στὸ ληνὸ κι' ἔπρεπε νὰ πατήσῃ.

Τὴν ἀκύρωσι ζητοῦνε, Φαρσοδηλινοδαυγάδες,
Πλαρινοὶ καὶ Φαρακλάδες, ἐξημμένοι μαχίται,
γὰ τὸ λόγο, πὼς ἐρέτο δὲν ἐκάμανε καυγάδες·
πρῶμα πού στα χώματά τους δὲν ἐστάθηκε ποιέ!

“Ὅλοι τὸν ἐπροσβάλλανε τὴν ἐκλογὴ τὴ μαύρη
καὶ γάμπαιες σκαρίζεσαι κάθε χαμένος ναῦρχ,
κι' ὁ μαστροπούμος αἰγούρος πὼς εἶν ἀκυρωμένη,
ἀπὸ τὰ τώρα ἔβαλλε τὸ Σέρρα νὰ σημένῃ.

Κι' ἐγένετο ἐπίδειξις τοῦ Πίπη θαυμασία
μὲ μουσικὴς μὲ στέφανο καὶ μὲ φωτοχυσία
καὶ μὲς τῆς τῆς τῆς τιμῆς,
ἔδλεπε τὸ Λουκάτο,
νὰ φαίνεται σὰ Ρανταμῆς,
στῆς Αἰτίας τὸ ἄστο.

Κι' ἐλέγαμ' ὅλοι βλέποντες τὸ νικητὸν Πίπη,
“νὰ δῆμαρχος πού τίποτα δὲν εἶναι νὰν τοῦ λείπῃ!”

Ἦν ἰσχυρὸν κι' ἡ ἐπίδειξις τὸ σπῆμα μᾶς βουβαίνει,
καὶ κάθε Βινιστροῦδι, αὖθις καὶ ψυχρὸ,

στοῦ Πίπη τὸν προθάλομο περίλυπο ἐμβαίνει,
μὲ μάτι δακρυσμένο, μὲ πρόσωπο ὠχρὸ,
καὶ ψάλλη τὸ τραγοῦδι τὸ “κλαίω καὶ πονῶ,
πού δῆμαρχο δὲ ἔχω καὶ εἶμαι ὀρφανό!”

Κι' ἔγεινε στὴν ἐπίδειξις ὁ κόσμος ἄνου κάτου,
πῶς δέλεπε καὶ τὸν Τραυλὸ στὸ πλάι τοῦ Λουκάτου
καὶ κάθε Βινιστρατιανὸς ἔθαζε κι' ἐστουπύριζε,
πῶς, ξάφνου, ξάφνου δηλαδὴ ὁ Νῶες μᾶς τὰ γύριε!
ἐνῶ μὲ τὴ βουλευτικὴ αὖν ἦρε στ' Ἀργοστόλι,
ἐμπρὸς ἀπ' τὸ ταμπάρο τοῦ ἐγονατίζαμ' ὅλοι!

Τὶ μπαλαμέντα φοβερὰ,
καὶ τί ψυχρὴ μας σφοδρά!

Γιατὶ τοῦ Ἄθου βέβαια ἡ μαγικὴ σπολέτα,
ἐτράβηξε καὶ τὸ γιγτρὸ μ' ὅλα τοῦ τὰ κολέτα!

Κι' ἐγένετο ἐπίδειξις μεγάλη καὶ τρανὴ,
καὶ πάντας ἐνθουσίασε τοῦ Κώστα ἡ φωνή,
κι' ἔλεγε κάθε λογικὸ τοῦ κόμματος τσιράκι,
“κόψε μου χρόνια, Παναγιᾶ, καὶ δίνε τοῦ Γεράκη!”

Κι' ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται τὴ νίκη τοῦ σὸρ Πίπη,
καὶ μόνον τὸ Ζιζάνιον εὐρίσκεται σὲ λύπη,
πικρὴ, μεγάλη, φοβερὴ,
πού προσεχῶς ἀναχωρεῖ
ὁ φίλος μας ὁ Χαλικιᾶς ἐκεῖνος ὁ ἀσίχνης
καὶ πάει στὴν Ἐπίδαυρο, κατῆς, Εἰρηνοδίκης.

Καὶ πρὶν τὸν ἀποχωριστῶ,
καὶ πρὶν τὸν φιλήσω,
μ' ἓνα σονέτο χωριστῶ,
θὰν τότε χαιρετήσω.

Ἀγαπητὴ Γιαννάκη Χαλικιᾶ,
πού τῶρ ἀπ' τ' Ἀργοστόλι θὰ εἶ χάσουμ' ἔτι
ὄχ! ἦταν τούτη εἰδησις πικριὰ,
καὶ δὲν μπορούμε πλέον νὰ γελάσουμ'!

Μὰ εἴθε στὸ καλὸ, καρδιά γλυκειά, . . .
Τὸ νέο στάδιό σου, ὡς σκαριάσουμ'·
καὶ εἴθε νὰ πιτύχῃς καὶ προικιὰ,
πῶς ντόπιες ψηλομῦτες νὰν τῇ σκάσουμ'!

Και όταν θα ξανάρτεις μίαν ημέρα,
κρατώντας στο ζεβί την προσκυτέρα
και στ' άλλο τόδεξί τα μουρελάκια σου

Θά μείνουν, ή κακός χωρίς μελιά,
μπροστά στην άνοιγμένη άμυδαλιχ
πού θάνε τὰ μαλικά και τὰ μουστάκια σου!

ΟΜΟΙΟΤΗΣ.

Έσύ 'σαι τής σε λήνης θυγατέρα,
γι' αυτό μισάς τὰ πάντα και τὰ σκιάζεσαι.
Και τότε πολυμοιάζεις στη μητέρα.
πού κάθε δεκοχτί... σε ληνιάζεσαι.

Εάλοταε.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ.

Η έκθεσις των βασιλικών έγιναντο την
παρελθούσαν Δευτέρα.

Ο κόσμος έβλεπεν με μεγάλην έκπλη-
ξιν δύο έκτάκτου μεγέθους και κανονικό-
τητας βασιλικούς.

Ο πρώτος είχε περιφέρειαν τριών μέ-
τρων μέτρων και 20 έκαστων, δηλαδή
πέντε πήχεων, ο δε δεύτερος δύο
και έννενήκοντά έκαστων.

Τὰ βραβεία έννοείται ότι έδοθησαν εις
αυτούς, άλλ' η έπιτροπή έκρινε καλόν να
έλαττωθώσιν κάτι τι παύτα δια να βρα-
βευθή και ένας τρίτος βασιλικός, επίσης
κανονικός και πυκνότερος.

Και τούτο, επειδή επρόκειτο περί των
άτυχων φυλακισμένων, αυτοί έκαλλιέρ-
γησαν τὰ πελώρια φυτά, αυτοί και έβρα-
βεύθησαν ως έξής.

Παναγής Μαρκάτος έκ Αλεξούριου δρ.
22. Διονύτιος Κωνσταντάκης έκ Φαρα-
λάτιων δρ. 10, Παναγής Λουκάτος έκ
Μητακάτων δρ. 5.

Ο βασιλικός του Κωνσταντάκη, έσυ-
νώδεύετο και με το έξής ποίημα.

Αν σ' έρωτήσουν ανθος μου
πού έκαλλιεργήθης,

με θάρρος ναν ποκρίσου τους
αυτά για τους έίπας.

Κάθε μου φύλλο στεναγμός
κάε κλωνάρι δάκρυ
ό βίος μου 'ταν τρομερός
στις φυλακής τὰ βράθη.

Με δάκρυ με επότιζαν,
με άχ! με άνασταίαν,
με στεναγμούς μ' έδράτιζαν,
πού άρ' τὰ στήθη έβγαίναν.

Αέρα πυκνόν, φαρμακερόν
άνέπνεον ως τώρα,
σε μαύρο μνήμα σκοτεινόν,
στις φυλακής τὸ δώμα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εις τὸ ένταύθα γνωστότατον Σιδη-
ρουργείον ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ
(Μεγαλομάτη) και Άδελ. ΧΑΛΙ-
ΚΙΑ εις συνοικίαν Υπαπαντής εύρίσκον-
ται αι τελειότερου συστήματος Ραπτο-

μηχαναι **ΚΕΛΕΡ** αι μόναι έ-
ναδεδειγμέναι· έξ όλων των μέχρι τούδε
συστημάτων, ως άπλουστεραι, έλαφρό-
τεραι και στερεότεραι, παρέχουσι δε, τε-
λειότεραν και στεραιότεραν ραφήν.

Τὰς μηχανάς ταύτας ό διευθυντής του
σιδηρουργείου και αντιπρόσωπος του έρ-
γοστασιου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Σ. ΧΑΛΙ-
ΚΙΑΣ Μηχανουργός προσφέρει με πεντα-
ετή έγγυησιν δια πᾶσαν τυχόν βλάβην
αυτών.

Προσέτι έν αυτώ εύρίσκονται βελόναι
και πάντα τὰ έξαρτήματα αυτών.

Επίσης ό κ. Σ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ κατήρ-
τισεν ίδιον μηχανουργικόν τμήμα έντός
του σιδηρουργείου και επιδιωρθώνη οϊον
δήποτε μηχανήμα.

Προμηθεύει δε και τὰ τελειότερα μη-
χανικά και υδραυλικά έλαιοπιεστήρια ως
και έλαιοτριβεΐα έκ του μεγαλητέρου
Ελληνικού Μηχανοποιείου α Βασιλειά-
δης αναλαμβάνων και την τοποθέτησιν
αυτών.

XXXXX

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τύλος — φύλλος — ήλος.

Τό έλυσαν αι δεσποινίδες, Άγγελικη
Α. Γιαννοπούλου (πρώτη λύτρια), Έ-
λένη Σ. Ρ. Λουκάτου, Αίνα Ε. Λοβερ-
δο, Άγλαΐα Παφίτη, Άνδρονίκη Μα-
γουλά, Εύκλεια Σ. Λιθιθυνοπούλου, Μα-
ριάνθη Ε. Γιαννιουλάτου.

Οι κ.κ. Γαβριήλ Σ. Μακρης, Έρρίκος
Καρουτσος.

Τὰ ψευδώνυμα Celai qui s'enteres-
se tellement au quartier, pour ra-
être tranquille, que malgré
ce déménagement n'a pas chan-
gé pour lui — Η έγκατάληψις

του μπαλκονιού, πολύ με συγγιναί!! —
Μποική και φακυλάκη, έδιδε και ρακή,
θρησκυβεύσατε μετά μετά την επίδειξιν.

— Τι να γίνεται ή ύπνοτιζομένη; — Να
έξερετε ότι στας Πάτρας τρώνε τους κοκό-
ρους. — Κατιβήτε γρήγορα από την έ-
σοχην διάτι άνωπυμονεί τὸ ανθος της κομ-
μοδόχης. — Η Κορηνιάτικη καθαρομα-
νίκη πού την εισήγαγε ό καρποτιέρης —
Μή βγάλεις γρουσοπέριωνα τ' άγγελου υδριού
τὸ μάτι! (Τὸ όποιον έκέρδησε και τὸ
βραβείον).

Η δεσποινίς Μαρία Σφάχλου έκ Ακ-
κύθρας, προτείνει εις λυτιν τὸ έξής αίνι-
γμα,

Υπό γερύρας έμειθα
κι' εις ύψος κατοικώμεν
ένιοτε και βρέχομεν
κι' ενώ δέν χμειθα στινά
δύο πτέριγας κινούμεν.

Βραβείον διδονται τέσσαρα φυλλάδια
της " Φιλοκάλου Πηνελόπης ", μετά των
παραρτημάτων των.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ Σ. Δ. ΡΑΖΗ.

Εγγράφονται καθ' έκαστην εις άμφό-
τερα τὰ εκπαιδευτήρια μαθήτρια και μα-
θηταί έξωτερικοί, έσωτερικοί ήμισυστίτοι.

Τὰ μαθήματα όριστιώς άρχονται τῇ
20 τρέχοντος μηνός ήμέρα Δευτέρα, τῆς
δὲ Α'. Γυμνασιακής τάξεως των θηλέων
τῇ 1 Οκτωβρίου.

ΤΥΠΟΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΖΙΑΝΟΥ